Střapatá, nohatá - Rottrová, Marie

Střapatá, nohatá holka,
vždycky na mě z fotek starých kouká,
až si říkám nahlas, i když na slovo jsem skoupá,
tohle přece nemůžu být já.

Oči jako dva koláče s medem,
jenže vždycky vidíš sotva jeden,
tmy se bojí, nepostojí, pořád něco chystá,
tohle přece nemůžu být já,
tohle přece nemůžu být já.

Protože já, jak se znám
z lesklých hladin řek,
jsem chladný stín,
jsem hojivý lék
a když mi vlasy vítr rozcuchá,
popadne mě divná předtucha.

Že ta střapatá, nohatá holka,
co se na mě z fotek starých kouká,
až si říkám nahlas, i když na slovo jsem skoupá,
tohle přece nemůžu být já.

Oči jako dva koláče s medem,
jenže vždycky vidíš sotva jeden,
tmy se bojí, nepostojí, pořád něco chystá,
tahle holka budu asi já,
tahle holka budu asi já.

Protože já, jak se znám
z lesklých hladin řek,
jsem chladný stín,
jsem hojivý lék
a když mi vlasy vítr rozcuchá,
popadne mě divná předtucha.

Že ta střapatá, nohatá holka,
co se na mě z fotek starých kouká,
až si říkám nahlas, i když na slovo jsem skoupá,
tohle přece nemůžu být já.

Oči jako dva koláče s medem,
jenže vždycky vidíš sotva jeden,
tmy se bojí, nepostojí, pořád něco chystá,
tahle holka budu asi já,
tahle holka budu asi já.